

Het is zomer

Tijd voor ontspanning en veel sport

Daan Spanjersberg / Voorzitter NVFS

Zomertijd

De zomertijd is voor veel fysiotherapeuten de tijd om even uit te blazen. De praktijk is misschien even wat rustiger, het weer is goed en we gaan massaal op vakantie. Even geen congressen en andere studiebelasting, gewoon even genieten van wat rust. En rust heeft de fysiotherapeut van vandaag de dag ook echt wel even nodig. Het zijn door het jaar heen altijd drukke dagen en we hebben veel te doen op het gebied van het bijhouden van ons vak. De congressen en studiedagen zijn er legio en de juiste kiezen is al een sport op zich.

Nu dus even niet

Nu gewoon genieten van de mooie momenten die voorbij komen. We moeten er wel naar zoeken maar als ze er dan ook zijn moeten we wel genieten. Bedenk dat ellende altijd vanzelf komt. Voor mij is het afbouwen in deze maanden, de nieuwe kandidaat voorzitter van de NVFS is bekend en langzaam zal die dan ook worden ingewerkt. Voor mij tijd om terug te kijken op 8 mooie jaren als bestuurder bij de NVFS. Daarvoor al in de commissie topsport actief geweest dus de binding met kader en bestuur is groot. Het zal afkicken worden.

Hobby's

Nu heb ik twee leuke hobby's die ook veel tijd vragen en aangezien ik voor mijn periode na het besturen bij de NVFS al weer mooie nieuwe uitdagingen

heb aangenomen (iets bij onderwijs en iets bij het KNGF), ga ik daar nu ook maar eens van genieten. Paardrijden is één van die hobby's (we zijn in de gelukkige situatie dat de paarden bij ons aan huis staan) en aangezien ik woon in een prachtig natuurgebied (Kalmthoutse Heide, België) zal ik daar zeker van gaan genieten.

De fysiotherapeut golfdag

Verder natuurlijk golf. Ik vind het een geweldige uitdaging steeds weer tegen jezelf te spelen en proberen jezelf te verbeteren (de winnaarsmentaliteit is daarbij mijn drijfveer). Uiteraard kijk ik uit naar 'de fysiotherapeut golfdag 2009' in Groesbeek (30 september, zie de site van het KNGF), in ere hersteld mede op mijn initiatief en een prima gelegenheid om met collega's samen te genieten van een dag golf.

Musculosceletale ontwikkeling

De ontwikkelingen binnen de fysiothe-

rapie gaan natuurlijk wel gewoon door, wanneer ik focus op de NVFS zie ik de musculosceletale ontwikkeling in een sneltreinvaart verder gaan.

De samenwerking met NVMT en NVOF gaat echt opleveren dat wij er allen beter van worden, volgend jaar zullen jullie dat gaan merken. Een eerste musculosceletaal congres in het voorjaar van 2010, een promotiefilm over ons vak en nog veel meer.

Laatste column

Dit is dan mijn laatste column als voorzitter van de NVFS, ik bedank iedereen die mij het mogelijk heeft gemaakt zo te functioneren bij de NVFS zoals ik dat heb gedaan. Op de ALV van 7 oktober zal ik officieel afscheid nemen en de hamer overdragen, ik hoop daar veel leden te ontmoeten. Niets is mooier dan jullie persoonlijk te bedanken voor de jaren dat we samen de sportfysiotherapie gezicht hebben gegeven.

EHBO en reanimatie

Door: Jeroen Bijman NVFS sportfysiotherapeut

Ik was net klaar met werken, toen ik die bewuste zaterdagmiddag thuis aan de lunch was begonnen. "Jeetje, die wordt gelanceerd! Wat een valpartij", riep mijn echtgenote Linda uit. En bij mijn eerste blik door het raam, vroeg ik Linda meteen om 112 te bellen.

Ik was vrij snel buiten, en tot mijn verbazing lag daar een patiënt van me. Ze was met haar stuur in het stuur van haar man gekomen, om vervolgens met haar hoofd hard in aanraking te komen met het fietspad. Ze herkende me meteen en was goed aanspreekbaar. Met een handdoek heb ik de wond afgedrukt, om vervolgens aan onze eigen veiligheid te werken. Met de twee fietsen hebben we het fietspad vanuit beide richtingen geblokkeerd. Op zaterdagmiddag komt er namelijk opvallend veel verkeer voor mijn huis langs!

De ambulance was vrij snel ter plekke. En dat was maar goed ook. Linda was ondertussen haar echtgenoot aan het verzorgen. Die was overmand door de emoties en flink aan het hyperventileren. Eén verpleger (van de drie!) kon zich dan ook over hem ontfermen.

Het was drie weken later dat ik op een zondag na een bakkie koffie in alle rust terug naar huis fietste vanaf mijn schoonouders. Onderweg werd ik door een (bekende) passant aangesproken; "Hé Jeroen,

jij hebt toch EHBO? Daarbinnen ligt iemand dood te gaan". Hoe ik vervolgens mijn fiets heb achtergelaten weet ik niet meer, maar eenmaal binnengekomen was iemand al druk aan het reanimeren. En aan het geluid te horen dat ze erbij maakte, was ze absoluut toe aan vervanging.

Voor ik het wist, had ik haar overgenomen en was ik zelf bezig. Gelukkig ging ik meteen handelen. En samen met deze mevrouw wisselden we elkaar af in de reanimatie. Bij binnenkomst van de ambulance, ben ik doorgedaan met hartmassage. Totdat, wonderwel, na de eerste shock van de defibrillator, er weer een hartslag zichtbaar was op de monitor. Daarna heb ik nog als infuusstandaard dienst gedaan en toen zat mijn taak erop.

Sinds dit voorjaar hebben we een

AED op de praktijk (en de sport-school). De bijbehorende cursus van de hartstichting was dus nog vers voor mij. Ik kan stellen dat ik heel blij ben dat we tegenwoordig die defibrillator in huis hebben. En ik ben absoluut ook blij dat ik in het verleden de toen nog verplichte EHBO cursussen heb gevolgd. En daarna in company cursussen via VVAA en de Nederlandse Hartstichting heb gedaan!

Pas achteraf realiseer je jezelf wat er allemaal gebeurt is. Met trillende handen haal ik opgelucht adem over hoe alles afgelopen is. Natuurlijk is het in het echt volledig anders dan op Annie! Toch is het geweldig dat ik kon helpen. Dat ik heb kunnen doen wat ik heb geleerd! En dat het in deze gevallen nog met succes was ook. Is in de moderne praktijk de AED en de bijbehorende reanimatiecursus niet onmisbaar?

